

HET HUIS VAN DEN H. VINCENTIUS TE NEERKANT.

25 APRIL 1917.

Nog een huis in de Peel. De Peel leek omsingeld te worden. Deurne had zijn Zusters al jaren; Helenaveen volgde, daarna Griendsveen, Zeilberg en nu Neerkant. Tegen de *Limburgse grens aan*. Pastoor M. v. d. Sanden had reeds in 1907 plannen ontworpen voor een liefdesgesticht, de grond werd er toe aangekocht, maar er kwam niets van. Toen de openbare school vergroot moest worden, drong ook de Gemeente aan op den bouw van een meisjesschool en gaf daaraan subsidie.

In 1915 werd de spade in den grond gestoken den 25 April 1917 kwamen de Zusters hun werk beginnen: onderwijs en zorg voor ouden van dagen. Het waren Zr. M. EGIDA, Zr. REGINA, Zr. SERVATIA, Zr. DOLOROSA, Zr. RIZZERIA en Zr. AMELBERGA. Hoe welkom de Zusters waren konden ze merken aan de vele giften in natura, die er werden gebracht. Eerst kwam de bewaarschool aan de beurt: 56 kinderen gaven zich op. De kapel werd den 29 juli ingezegend en van het begin af hadden de Zusters het geluk het H. Sacrament in huis te mogen hebben. Den 10 september begon de school met een Zusterhoofd en een lekenonderwijzeres. In de maand november nam de naaischool een aanvang.

Bij het begin van 1919 werd een derde leerkracht nodig. Weinig valt er van het huis te Neerkant te vertellen: men leefde mee met de noden en vreugde van de omgeving en ondervond den weerslag van alle tijdsomstandigheden. Ook moeilijkheden werden het huis niet gespaard: ze werden geleden en, eenmaal tot het verledene behorende, werden ze vergeten. Een wonde heelt zo gauw, als men het genezingsproces zijn gang laat gaan. En het vlees gezond is.

In 1931 werd er een crisiscomité opgericht, dat vijf jaren lang in de wintermaanden warm voedsel verstrekke aan de schoolkinderen: het eerste jaar namen er 30 aan deel, het laatste jaar 110.

Naast het onderwijs verzorgden de Zusters ouden van dagen, waar geregeld goed gebruik van gemaakt werd.

In het jaar 1939 kon men nog een nieuw schoollokaal bouwen en tegelijk enkele verbeteringen ter hand nemen.

De oorlogsjaren brachten nogal ongerief mee: de bewaarschool werd hospitaal, ook in huis inkwartiering. Gedurende de Pinksterdagen, toen allen gevlucht waren, bleven de Zusters, onwetend aan dien uittocht, allen rustig in den kelder van het Huis. Wel waren het bange dagen, doch alles bleef gespaard.

In dien tijd viel ook het zilveren feest van het Huis. Van uiterlijke feestvreugde kon niet komen, alleen onder elkaar werden de oude dagen gezellig herdacht en gehoopt op een beteren tijd.

Den 1 Januari 1944 telde het Huis 11 zusters. De LS telde 196 meisjes; de bewaarschool had 43 leerlingen; de naaischool 13; in het huis werden 18 personen verpleegd.

Als oversten traden op:

Zuster Maria Egidia van 23 april 1917- tot 23 februari 1920.

Zuster Maria Regina van 23 februari 1920 tot 8 januari 1923

Zuster Maria Monica van 08 januari 1923 tot 15 mei 193

Zuster Maria Eduarda van 15 mei 1930 tot 15 mei 1936

Zuster Maria Regina van 15 mei 1936-tot 27 december 1938

Zuster Maria Martina van 27 december 1928 tot 4 november 1940

Zuster Maria Tarcisia van 4 november 1940 tot heden. (is overste geweest tot 1946)

Uit ter liefde Gods "De geschiedenis van de congregatie der Zusters Franciscanessen van de onbevleete ontvangenis de H. Moeder Gods te Veghel 1844-1944,

Bij gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Congregatie.

door Pater Quirinus van Alphen O.F.M. Cap.